

Hallo KEPÈL

15 jaar stank en bestuurlijke onmacht

De slepende kwestie rondom de firma Van de Weijer legt een pijnlijk falen bloot van zowel het bedrijf zelf als de controlerende overheidsinstanties.

Al vijftien jaar lang worden omwonenden gegijzeld door een penetrante stankoverlast die hun levenskwaliteit drastisch aantast. Het feit dat burgers de situatie omschrijven als 'met je hoofd in een groene klikeo hangen die met 34 graden de hele dag in de zon heeft gestaan', zegt genoeg over de ernst van de situatie.

Ondanks een overweldigende stroom klachten - een paar duizend inmiddels - blijft tastbare actie vanuit de provincie Limburg uit. Het formele verschuilen achter het argument dat het bedrijf 'voldoet aan de vergunningsvoorwaarden' is een klap in het gezicht van de gedupeerde burgers. Als een vergunning vijftien jaar lang zulke ernstige overlast voor Panningen en omgeving legaliseert, dan deugt die vergunning niet of schiet handhaving tekort. Het

wekken van valse hoop, zoals het eerdere voornemen van de provincie om een miljoen euro te reserveren voor verplaatsing, om deze toezegging vervolgens weer in te trekken, heeft het politieke vertrouwen ernstig uitgehold.

De opstelling van de firma Van de Weijer getuigt evenmin van maatschappelijke verantwoordelijkheid. Dat er proeven worden gedaan met een zogenaamde 'nawasser' is een minimale stap, maar dat de firma vervolgens weigert de onderzoeksresultaten te delen met de gemeenteraad is onacceptabel.

Dit gebrek aan transparantie voedt het wantrouwen en wekt de schijn dat economische belangen hardnekkig boven het welzijn van de gemeenschap worden gesteld. Het logische gevolg is 'meldingsmoeheid'. Burgers laten op Facebook weten de overlast niet meer te melden, want er gebeurt toch niets mee.

De gemeenteraad moet nu opstaan. Vijftien jaar praten, testen en wegstippen is meer dan genoeg. Het is hoog tijd dat de overheid haar burgers beschermt en Van de Weijer dwingende maatregelen oplegt.

Bart Ebisch/AI

De passie van Kevin de Smedt

Kevin de Smedt (35) treedt op 1 juli aan als de nieuwe postcommandant van brandweer Panningen. Een gesprek over jeugdromen, teamspirit en een ongekend hectische periode.

Vanwaar jouw keuze voor de brandweer?

Kevin de Smedt: 'Als klein kind wist ik het al: ik word brandweerman. Mijn moeder maakte vroeger zelfs brandweerpakjes voor mij. Toen ik de juiste leeftijd had, ben ik gaan kijken bij de oefenavonden. Ik werkte destijds in de ploegendienst als meldkamercentralist in de beveiliging.

veel meer. Naast onze basistaken rukken we uit voor gaslekken of reanimaties. We beschikken bovendien over een Specialistische Hulpverleningseenheid (SHE). Daarmee rijden we naar zware ongevallen met vrachtwagens of landbouwmachines. Verder hebben we een waterwagen met 10.000 liter water voor gebieden waar weinig bluswater is. Je begint na je opleiding als manschap, maar daarna kun je doorgroeien naar chauffeur/pompbediende, oefenleider of bevelvoerder. Het is een prachtig, maar intensief vak dat we draaien met 29 vrijwilligers en nog

Het enthousiasme was zo groot dat ik besloot er als vrijwilliger volledig voor te gaan. Inmiddels zijn we bijna zes jaar verder en het is echt mijn passie geworden.'

Wat houdt het werk in?

'Mensen denken vaak alleen aan blussen, maar we doen

eens zeven van buitenaf die in Panningen werken.'

April was voor jullie een extreem drukke maand.

'Door de extreme droogte, wind en lage luchtvochtigheid was de vegetatie gortdroog. In één week tijd zijn we maar liefst twaalf keer gealarmeerd.

Meestal duurt een inzet anderhalf uur, maar nu stonden we nachtenlang in het bos. Ook hebben we bijstand geleverd met onze waterwagen bij de grote natuurbrand in Weert.'

Bij de bosbranden kregen jullie hulp van het korps in Kessel.

'En dank daarvoor. Kessel ving meerdere meldingen op en bood cruciale ondersteuning, waardoor de brandweezorg in te allen tijde gewaarborgd bleef. Echte professionele collegialiteit als Brandweer Limburg-Noord.'

Het bleef niet bij de bosbranden.

'We hadden verder een brand bij het bedrijf Collin in Venlo, een brand in Sevenum en kregen direct daarna om vijf uur 's ochtends de melding van een zwaar ongeval in Venlo. De jongens lagen net drie minuten in bed en de pager ging alweer. Fysiek vraagt dat enorm veel van het team.'

Hoe vang je die druk op als team?

'We werken met een ploegensysteem, maar in tijden van nood is het één groep. Manschappen lossen elkaar onderling af op locatie, zodat collega's die de volgende ochtend moeten werken toch een paar uur slaap pakken. Na een heftige inzet praten we direct na in de kazerne. Die binding en de steun van het thuisfront en lokale werkgevers zijn onmisbaar. Juist die complexiteit samen als team oplossen, dat maakt dit werk zo mooi.'

Wat is er loos in Kepèl?

Wat gebeurde er de afgelopen paar maanden allemaal op hallokepel.nl? Een overzicht van de bijzonderheden.

Vroemmmmm... Een tiental 'nozems' stapte op de brommer om in Friesland de Elfstedentocht te rijden. Net als de volgwagen volgde Hallo Kepèl het evenement op de voet. Het werd de tocht van hun leven. Zaterdag 6 juni wachtten de nozems bij thuiskomst in Maasbree een hartelijk welkom thuis.

Zestigers en zeventigers herinneren zich vast nog wel zuster **Marie-Jose Huijers**. Ze was jarenlang juf aan de kleuterschool aan de Kerkstraat. De zuster overleed op 19 april op 97-jarige leeftijd in zorgcentrum Vincent Depaul.

Uiteraard gingen er de afgelopen paar maanden weer een paar flaijen naar deelnemers aan onze populaire fotowedstrijd Raad een Flaij. **Jan(tje) Reijnen** en **Henry Bongers** gingen met een kloekke flaij van de Heuvelhooker Bekker aan de haal. Wilt u ook meedoen? Ga dan snel naar pagina 15.

Op pagina 14 treft u een artikel aan over **Hilzijn**, dat al een tijdje op de plank lag. De opletende lezer weet dat deze zorginstelling onder toezicht stond van het ministerie van Volksgezondheid. Hilzijn had de zorg niet op orde. Niet in Panningen overigens, maar bij de afdeling in Horn. Inmiddels zijn verbeteringen doorgevoerd, is het toezicht opgeheven en gaan we alsnog over tot publicatie.

Na een verbouwing van bijna een jaar is het gebouw **Folleville** in de binnentuin van de paters Lazaristen op vrijdag 22 mei heropend. Gregorio Bana gaf in de kapel een lezing, waarna het gezelschap zich naar buiten verplaatste richting Folleville. Tijdens een officieel moment werd het lintje door Banaga doorgeknipt, gevolgd door de inzegening. De feestelijke opening werd afgesloten met een buffet. 'Het was een gezellig samenzijn!', aldus Misiehuis St. Jozef op Facebook.

De geschiedenis herhaalt zich voor de **familie Verhaegh**. Mocht de dochter van Petra 'Peet' Verhaegh, Zoë, zich in april 1995 de vierde generatie noemen, nu is dat het geval voor haar dochter Romee. Geboren uit het huwelijk van Lars Hanssen en Zoë van de Voort. Zoë is de dochter van Petra Verhaegh en Lei van de Voort. Petra Verhaegh is de dochter van 'Kumming' Thei Verhaegh van voorheen 'Muziek Verhaegh' en Nellie Baetsen.

Piet Bruijnen en **Lies Brummans** waren op 27 mei liefst 65 jaar getrouwd. Reden voor een feestje en bezoek van burgemeester Vostermans. Ook namens Hallo Kepèl van harte gefeliciteerd met deze bijzondere mijlpaal!

Hallo Kepèl wordt gemaakt voor en door Kepèlse mensen. Daarom: verenigingen en instanties, mail uw berichten naar info@hallokepel.nl, dan zetten wij ze op onze actuele website.

De Flintstones-fiets van André

André Sengers (64) bouwde een heuse houten fiets. En maakte daarmee recent een proefronde door Panningen. Fotograaf Jac Willekens legde het maken van de Flintstones-fiets vast.

Hoeveel uren heb je eraan gewerkt?

Dat durf ik niet te zeggen. Vorig jaar september ben ik begonnen. Alles in de avonduren gedaan in mijn tuinhuisje. Behalve winterdag, vanwege de

kou. Het tuinhuisje is niet verwarmd'.

Hoe kwam je op het idee?

Ooit zag ik ergens een houten fiets. Een fietsenframe met houten wielen. Dat kon beter, vond ik. Zo kwam ik op het idee. Toen ik voldoende eikenhout had verzameld, ben ik begonnen'.

Heb je eerst een tekening gemaakt?

Nee, alles heb ik uit het hoofd gedaan. Als eerste heb ik het frame gemaakt. Van daaruit ben ik verder gaan werken'.

Waar heb je de technische

kennis vandaan?

'Ik ben modelmaker hout geweest, bij de Globe in Tegelen. Later maakte ik prototypes van auto's, vrachtwagens en bussen, onder andere bij een firma in Veldhoven.

Je staat op de foto met Tim, de eigenaar van De Tandem. Wat was zijn rol?

'Van hem heb ik de velgen gekregen. En hij heeft het tandwiel en ketting erop gezet, als sponsoring'.

Hoe fietst de Flintstones-fiets?

'Prima, na een paar keer oefenen. Vanwege de grootte van het stuur is het wel even zoeken naar de balans'.

Ga je hem gebruiken?

Tijdelijk, en daarna gaat ie in de verkoop. De prijs? Dat zeg ik nog niet'.

Je reed onlangs door Panningen. Hoe waren de reacties van het publiek?

'Geweldig. Iemand zei: je moet er een slot op zetten. Waarvoor? Er is maar een zo'n fiets op de hele wereld. Het heeft geen zin om die te stelen'.

Soldaat Léon Arendt is weer thuis

Op de begraafplaats aan de Kerkstraat bevindt zich het graf van Léon Arendt, een gedeserteerde Duitse soldaat. Wie was hij? Piet Gommans zocht het uit.

Enkele weken voor de bevrijding van Helden deserteert de Duitse soldaat Léon Arendt (foto rechts) van zijn eenheid en vindt een veilig onderkomen in de boerderij van weduwe Anna Greijmans-Janssen op de Heuvelhoek in Panningen.

Op de dag van bevrijding 18 november 1944, rond het middaguur, worden beiden gedood door een granaatinslag en enkele dagen later samen begraven. Op een foto uit 1930 draagt deze Duitse soldaat nog een Pools uniform met de rang van korporaal. Dit is dan ook waarschijnlijk de reden geweest dat in Panningen altijd werd gesproken en geschreven over een 'Poolse' soldaat.

Op de lijst van 123 oorlogsslachtoffers uit de voormalige gemeente Helden, staat zijn naam, in alfabetische volgorde als eerste vermeld. In de zoektocht naar de slachtoffers was hij het laatste onbekende slachtoffer. Zijn naam, datum van overlijden en zijn graf op de RK begraafplaats aan de Kerkstraat in Panningen (foto beneden) was bekend, maar het antwoord op de vraag, wie was Léon Arendt, bleef open.

West-Pruisen

Wat we nu, na ruim tachtig jaar wel weten is, dat Léon Arendt werd geboren op 1 januari 1911 in het toen Duitse Neustadt in West-Pruisen. Na einde van de Eerste Wereldoorlog moest Duitsland conform het verdrag van Versailles onder meer vrijwel geheel West-Pruisen afstaan en zo werd hij in 1919 op achtjarige leeftijd van de een op de andere dag inwoner van Polen. In 1939 na de verovering van Polen komt de in 1919 afgestane provincie West-Pruisen weer onder Duits bestuur, en Léon wordt weer Duitser. Na het einde van de Tweede Wereldoorlog wordt dit gedeelte van West-Pruisen in 1946 weer toebedeeld aan de republiek Polen en de naam van Neustadt werd gewijzigd in Wejherowo. In 1939 is Léon getrouwd met Anna Maria Berk. In 1940 wordt zoon Alfons geboren en in 1943 dochter Krystyna. Op 12 april 1944 wordt Léon opgeroepen voor het Duitse leger en enkele maanden later, op 20 juli 1944 overlijdt zijn

vrouw Maria. De foto, in Duits uniform met rouwband om zijn linker onderarm, is waarschijnlijk de laatste foto voor zijn overlijden. De kinderen verblijven tot zijn terugkeer bij een broer, maar Léon komt zoals we weten niet meer thuis. De kinderen groeien uiteindelijk op bij adoptieouders in Polen. Herhaalde malen probeert dochter Krystyna na de oorlog via Duitse instanties te achterhalen waar en hoe haar vader is overleden, helaas zonder resultaat. In de zomer van 2024 heb ik haar en verdere familie in Polen, na ruim tachtig jaar in kennis mogen stellen van het gebeuren in Panningen en weten ze nu hoe en waar vader Léon zijn laatste rustplaats heeft gevonden. Helaas te laat voor zijn zoon Alfons die in 1964 vrij jong is overleden.

Piet Gommans

Macaber 'bosspel' in Losser

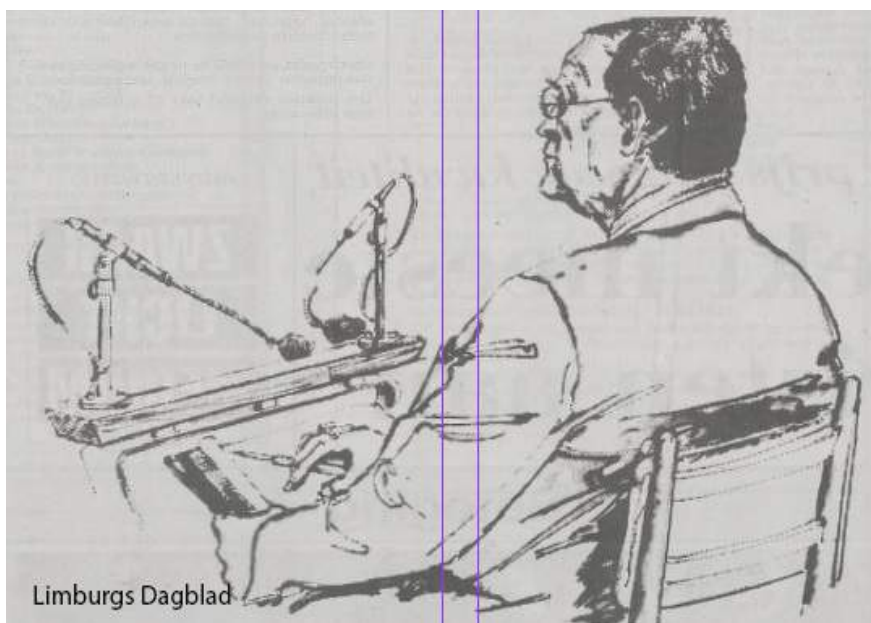
In de vorige editie berichtten we over de moord op Leentje Schellevis in 1992. Verdachte Ted van O., echtgenoot van Leentje, probeert iemand anders de moord in de schoenen te schuiven, maar loopt uiteindelijk in zijn eigen val.

Wat zich afspeelt in de nasleep van de moord op Leentje Schellevis leest als een horrorverhaal. Zoals in de vorige editie vermeld, wordt Ted van O. vrijgesproken van de moord op zijn vrouw. Toch hebben zowel de rechter en de officier van justitie als mensen uit zijn omgeving ernstige bedenkingen. De goochelaar is zich hiervan bewust. Met het hoger beroep dat door het Openbaar Ministerie is ingesteld in het vooruitzicht blijft deze verdenking aan hem knagen. Hij zoekt de media op en plaatst zichzelf in de rol van slachtoffer. Volgens hem is justitie verantwoordelijk voor alle ellende in zijn leven. Door zijn arrestatie is zijn reputatie beschadigd, moet hij verhuizen en kan hij niet meer optreden. De schade voor hem en zijn gezin is, zo zegt hij, met geen pen te beschrijven.

Duivels plan

Om in hoger beroep alsnog een veroordeling te ontlopen, bedenkt Ted van O. een duivels plan. In dit plan speelt de zwakbegaafde Victor Saulus een centrale rol.

Victor heeft in het verleden een show van de goochelaar bezocht, waarin zogenoemde hobbits - kleine kabouterachtige figuren - een rol spelen.

Victor kampt met afwijkende denkbeelden, wanen en paranoia. Hij gelooft dat duistere krachten het op hem gemunt hebben. Volgens hem kunnen alleen hobbits, zoals beschreven in de boeken van Tolkien, hem redden.

Meerdere keren vraagt hij Ted van O. of deze hem kan helpen. In juni 1993 nodigt de goochelaar hem uit voor een gesprek. Ted vertelt hem over de moord op zijn vrouw en suggereert dat Victor hem kan helpen om van kwade geesten verlost te worden.

Daarvoor moet Victor wel aan enkele voorwaarden voldoen. Bij een volgend bezoek moet hij enveloppen, blanco briefpapier en zijn schrijfmachine meenemen. Ted weet hem zover te krijgen dat hij vijf blanco velletjes ondertekent. Deze moet hij met beide handen vasthouden. Volgens Ted is dit nodig om tijdens een ritueel met de boze geesten te kunnen communiceren. Vervolgens spreken ze af om naar Losser te gaan, waar ze op een afgelegen plek kunnen

mediteren om een hobbit op te roepen die Victor van zijn kwade geesten zal verlossen. In de nacht van 1 juni 1993 ontmoeten de mannen elkaar in een bosrijke omgeving bij Losser in de provincie Overijssel. Op deze afgelegen plek moet volgens Ted de verlossende hobbit verschijnen.

Whisky

Ted draagt operatiehandschoenen. Hij vraagt Victor eerst enkele flinke slokken whisky te drinken. Daarna haalt hij een paar enveloppen tevoorschijn en geeft Victor opdracht deze vast te pakken en dicht te likken. Eén envelop blijft in de auto; de andere zal later op de post worden gedaan. Victor drinkt ondertussen steeds meer whisky. Terwijl Ted onverstanebare, zogenaamd magische woorden mompelt, vraagt hij Victor op de grond te gaan liggen. Plotseling legt hij een lus van een touw om Victor's hals. Even later hoort Victor dat Ted de auto start. Op het moment dat de wagen begint

te rijden, weet Victor het touw los te rukken en zo aan wurging te ontsnappen. Victor is woedend. Hij zegt dat dit niets met meditatie te maken heeft. Toch laat hij zich, in zwaar beschonken toestand, opnieuw overhalen om verder te gaan. Ted vraagt Victor in de auto plaats te nemen en zich voor te bereiden op een zogenaamd bloedoffer.

hulp te vinden bij een nabijgelegen boerderij. Pas wanneer Victor later in zijn auto een brief ontdekt, begrijpt hij wat er werkelijk is gebeurd. Tot zijn grote verbazing leest hij een afscheidsbrief die zogenaamd door hemzelf is geschreven. In de brief staat een bekendnis dat hij Leentje Schellevis heeft vermoord. De brief bevat onder meer de tekst: 'Ik heb Leentjes keel dicht-

de manier waarop de Panningenaar heeft geprobeerd de moord op Leentje Schellevis in de schoenen te schuiven van de argeloze Victor Saulus. Volgens de rechters maakt hij meedogenloos misbruik van zijn overwicht en van Victors kwetsbare positie. De rechtbank legt hem 7,5 jaar gevangenisstraf op. In hoger beroep, begin januari 1995, verhoogt het gerechts-

Met een stanleymes maakt hij enkele kleine krasjes in Victor's arm. Wanneer dit volgens Ted niet het gewenste resultaat oplevert, grijpt hij naar een groter mes. Het gaat om een zogenaamd magisch mes dat Victor eerder van de goochelaar heeft gekocht. In een snelle beweging snijdt Ted daarmee de onderarm van Victor open. Daarna rijdt hij weg en laat de hevig bloedende Victor achter in het bos. Victor weet uiteindelijk

geknepen. Toen zij stil was, heb ik haar in de maïs gelegd. Ik heb veel spijt van alles, maar ik wil niet naar de gevangenis'. De brief is gericht aan de politie. Uit onderzoek blijkt later dat de tekst vrijwel zeker door Ted v.O. is opgesteld, op de typemachine van Victor. Op 15 september 1994 staat Ted van O. voor de rechtbank in Roermond terecht voor de moord op zijn echtgenote en de poging tot moord op Victor. De rechtbank is diep geschokt door

hof in Den Bosch de celstraf tot elf jaar. Het hof acht bewezen dat de Panningenaar op 22 juli 1992 zijn echtgenote Leentje Schellevis om het leven bracht. Bovendien staat voor het gerechtshof vast dat hij Victor Saulus wilde vermoorden. Ted probeerde de moord op zelfmoord te laten lijken. Zijn laatste truc mislukte echter jammerlijk. **Hay Stroucken**

Jonah's Bijenhofje

Jonah Meerts (19) runt zijn eigen bijenrijk: Jonah's Bijenhofje. Tegen verslaggever Hay Stroucken en fotograaf Jac Willekens vertelt deze gepassioneerde imker hoe hij op jonge leeftijd in de ban raakte van bijen.

We zijn te gast in Beringe en nemen plaats in een zonovergoten serre. Alles ademt plant en dier, veel groen dus. Kippen scharrelen kakelend rond en even later paradeert de huispoes over tafel, om zich vervolgens pontificaal boven op mijn aantekeningenboek te installeren. Het is duidelijk: wij zijn hier te gast in hún wereld.

Tegenover ons zit Jonah Meerts, een geboren en getogen Kèpèlse jongeman, die op zijn jonge leeftijd de dagelijkse leiding en verantwoordelijkheid draagt over momenteel acht volken, pakweg 450.000 werksters en een honderdtal werkers. Bijen wel te verstaan.

Interesse

Jonah is imker, en vooral zijn leeftijd maakt indruk. Waar leeftijdsgenoten zich doorgaans met heel andere zaken bezighouden, wordt zijn interesse voor de honingbij al vroeg gewekt. Op 12-jarige leeftijd vroeg hij zijn oudoom in Sevenum, de broer van zijn opa die imker was, of hij mocht komen kijken. Die bezoeken maakten iets los. Zijn interesse bleef aanhouden, en toen hij op zijn zestiende mocht komen kijken kreeg hij een bijenvolk cadeau. Daarmee werd hij meteen voor de leeuwen - excuseer - de bijen ge-

goid. Nog datzelfde jaar begon hij aan de basisopleiding imkeren in Horst, waar hij als jongste deelnemer tussen de volwassenen zat.

Nu, drie jaar later, is hij uitgegroeid tot een bijzonder deskundige en ervaren imker. In totaal beheert hij nu zoals gezegd acht bijenvolken. In Beringe en bij hem thuis staan drie kasten de rest elders. Zijn hobby is inmiddels, zoals hij zelf zegt met een glimlach, 'een beetje uit de hand gelopen'. Op geen enkele vraag blijft hij een antwoord schuldig. Met enthousiasme en in begrijpelijke taal vertelt hij over feromonen - de geurstoffen waarmee bijen communiceren - en over hun dansen, waarmee ze elkaar precies kunnen vertellen waar voedsel te vinden is. Maar om het goed te begrijpen, begint hij bij de basis: een bijenvolk in de zomer bestaat uit één koningin,

enkele honderden darren, de mannetjesbijen, en wel 30.000 tot 70.000 werksters.

De darren, hebben het ogenschijnlijk gemakkelijk. Ze worden gevoed door de werksters en trekken bij mooi weer naar zogenoemde darrenverzamelplaatsen om te wachten op een jonge koningin. Komt die niet, dan keren ze onverrichter zake terug. Bij slecht weer blijven ze gewoon in de kast en worden ze gevoed. Hun rol is kort en doelgericht. De werksters vormen het kloppend hart van de kast. Zij vervullen in hun korte leven een reeks taken: van voedsterbij tot bouwbij en uiteindelijk haalbij. Ze brengen nectar, stuifmeel en water binnen. Na zo'n vijf à zes weken zit hun werk erop en sterven ze. De koningin is een productiemachine van formaat. Ze legt in het seizoen 1500 tot 2000 eitjes per dag. Na drie dagen komt

er een larve uit, waarna een intensieve ontwikkeling volgt van voedsterfase, verpoping en metamorfose. Na 21 dagen knaagt een jonge werkster zich uit de cel en begint haar loopbaan in de kolonie.

De darren ontwikkelen zich iets trager, leven zo'n acht tot twaalf weken en sterven na de paring of worden in het najaar uit de kast gezet. Overbodig, in de winter kosten ze alleen maar energie.

Ambassadeur

De koningin zelf leeft gemiddeld twee tot drie jaar. Zodra haar legcapaciteit afneemt, wordt ze vervangen of vertrekt ze met een zwerm.

Jonah vertelt met hart en ziel over zijn 'levenswerk'. Op zijn leeftijd mag hij al gerust een ambassadeur van de honingbij genoemd worden. Hij vindt het waardevol dat zijn verhaal in de dorpskrant verschijnt, maar nog belangrijker is volgens hem de bewustwording rond de bij. Want dat het niet goed gaat met de bij, staat vast. Parasieten, ziektes en sinds enkele jaren

ook de opmars van de Aziatische hoornaar vormen serieuze bedreigingen. Maar ook de mens speelt een grote rol: bestrijdingsmiddelen en monocultuur drukken zwaar op biodiversiteit en dus op de bij.

In zijn eigen omgeving probeert Jonah het goede voorbeeld te geven, onder andere door bewust met zijn tuin om te gaan. Daarnaast is hij actief met lezingen over de Aziatische hoornaar in Peel en Maas. Samen met vrijwilligers brengt hij nesten in kaart. Alleen al de aanwezigheid van de hoornaar vlak bij een bijenvolk zorgt voor veel onrust,

soms zelfs voor complete paniek in een kast.

Onlangs was Jonah als deskundige aanwezig in het gemeenschapshuis in Kepèl, tijdens een druk bezochte bijeenkomst over de hoornaar. Aan de bezoekers werden gratis lokvallen uitgedeeld.

Alsof hij het nog niet druk genoeg heeft; de komende jaren wil hij zich inzetten voor de bescherming en verspreiding van de zwarte bij, een van de oorspronkelijke rassen in Nederland.

Als student reist hij vijf dagen per week op en neer naar Tilburg, waar hij de studie Adviseur Duurzame Leefomgeving volgt. Aansluitend wil hij toegepaste biologie aan de HAS in Venlo gaan studeren, met ecologie als specialisatie. Zoals de honingbij dagelijks haar nectar verzamelt, zo verzamelt Jonah kennis en ervaring. Stap voor stap, dag na dag. En als je hem zo hoort praten, met zoveel enthousiasme en overtuiging, dan is één ding duidelijk: de natuur - en de honingbij in het bijzonder - is bij Jonah in goede handen.

Hay Stroucken

Van voetbulploeg naar ge

Oud-voetballers van SV Panningen vormen tegenwoordig de onderhoudsploeg van PEC '20. Verslaggever Hay Stroucken en fotograaf Jac Willekens gingen op een ochtend met de mannen koffiedrinken op Sportpark Noord.

Op een frisse, licht druilerige dinsdagochtend maak ik kennis met een bijzondere groep vrijwilligers: de onderhoudsploeg van voetbalclub PEC 20. Waar zij vroeger op het veld stonden in het vertrouwde groene shirt, zorgen ze nu voor het onderhoud van de groene wei- én van de kleedlokalen.

Groot hart

De groep bestaat uit veertien leden, waarvan er vandaag zeven aanwezig zijn. Wat hen bindt?

Een groot hart voor de club en een flinke dosis enthousiasme. Vijf dagen per week zijn ze actief, vaak in een wisselende samenstelling. Hun werkzaamheden zijn veelzijdig: van het trekken van lijnen en het

egaliseren van het veld tot snoeiwerk, het herstellen van sponsorborden en het onderhouden van het terrein rondom de velden. Het maaien van het hoofdveld wordt uitbesteed, maar voor alles eromheen draaien zij hun hand niet om. Ook de kleed- en doucheruimtes worden dagelijks schoongemaakt.

Kudde koeien

En dat is geen kleine klus: na een natte wedstrijd of training lijken de ruimtes soms meer op een stal waar een kudde koeien doorheen is gejaagd. In de kantine, waar we samenkomen, hangt meteen een gezellige sfeer. Het gesprek verloopt allesbehalve strak georganiseerd; al snel ontstaan er meerdere discussies tegelijk. Maar juist daarin wordt duidelijke

gezellige onderhoudsploeg

lijkt waar het deze groep écht om draait: samen bezig zijn, elkaar ontmoeten en genieten van de gezelligheid. Natuurlijk wordt er ook hard gewerkt – daar is iedereen het over eens. Het belang van hun inzet is groot. Gemiddeld staan er elke ochtend zo'n acht mensen klaar om ervoor te zorgen dat er gevoetbald en getraind kan worden. Toch benadrukken ze dat zij slechts een deel zijn van een veel grotere groep. PEC 20 telt meer dan honderd vrijwilligers: van trainers en leiders tot bestuursleden. Iedereen draagt zijn steentje bij. 'Zonder vrijwilligers geen PEC 20', klinkt het eensgezind.

Etentje

Als blijk van waardering organiseert de club jaarlijks een etentje. Dat wordt zeker gewaardeerd, maar de echte voldoening zit

ergens anders in. In het weekend langs de lijn staan en zien dat alles er piekfijn uitziet – dát is waar ze het voor doen. De recente fusie met voetbalclub Egchel heeft nog niet direct nieuwe vrijwilligers opgeleverd.

Beide clubs hadden al hun eigen trouwe onderhoudsploegen, vaak bestaande uit mensen met een lange geschiedenis binnen hun club. Die verbondenheid groeit niet van de ene op de andere dag, en daar is alle begrip voor. 'Dat heeft gewoon tijd nodig', klinkt het nuchter.

Knipoog

Deze 'club binnen de club' laat zich daar echter niet door tegenhouden. Met humor en een knipoog wordt beweerd dat in de kantine, na een analyse van het eerste elftal, ook nog even alle wereldproblemen ter sprake komen. Maar wie 's ochtends de krant open slaat moet constateren dat een oplossing voor de dagelijkse ellende nog niet is gevonden.

De onderhoudsploeg van sportpark Noord, ...misschien wel de gezelligste ploeg van PEC 20.

Hay Stroucken

Dorpsontmoeting

Dorpsontmoeting zoekt enthousiaste bestuursleden die samen de koers voor de toekomst willen bepalen. De Dorpsontmoeting is hét ontmoetingscentrum voor en door inwoners. In een ongedwongen sfeer brengen we mensen samen via diverse activiteiten. Om dit mooie initiatief toekomstbestendig te maken, is versterking van het bestuur hard nodig. Ben jij betrokken bij Panningen en wil je bijdragen aan een sterke, verbonden gemeenschap? Dan bouwen we graag samen met jou verder! Interesse of vragen? Neem contact op met Herman van Lier (06-40717039).

De Zorggroep

De Zorggroep zoekt wandelvrijwilligers: wekelijks maken ze een ommetje met bewoners. Tevens gezocht: vrijwilligers die willen ondersteunen bij de maaltijden of die het leuk vinden activiteiten te doen. Lijkt het je mooi om iets te betekenen voor ouderen? Of wil je eerst eens vrijblijvend kennismaken? Neem dan contact met Anoushka Verspaj: 06-16169889 of anoushka.verspaj@dezorggroep.nl.

de Thoésvrijwilliger
Peel en Maas

De Thoésvrijwilliger

Wie heeft er één keer per twee weken tijd voor een rustig en gezellig bezoekje nabij Panningen centrum? Bij voorkeur op dinsdag samen een stukje wandelen, (ergens) koffiedrinken of

een spelletje te doen.

Gewoon er zijn en wat gezelligheid brengen. Je maakt echt verschil met iets kleins. Neem vrijblijvend contact op met info@thoesvrijwilliger.nl. Door Nouwen (06 28291941) en Claudia Swinkels (06 43141616).

Bericht van de dorpsondersteuners

Momenteel onderzoeken we de mogelijkheid om deeltjes te plaatsen. Uit deze deeltjes kunnen mensen die het financieel wat moeilijker hebben gratis spullen meenemen. Mensen die iets kunnen missen kunnen spullen doneren. Als er iemand interesse heeft of meer informatie wil over dit project, hij of zij kan zich melden bij Mandy Smits.

Daarnaast zijn we dringend op zoek naar een vrijwilliger voor het bestuur van SBWIP. Deze stichting biedt ondersteuning op organisatorisch en financieel gebied en informeert over diverse regelingen. Spreekt één van deze initiatieven u aan? Neem dan gerust contact op met Mandy Smits of Monique Linskens 06-21613635 / 06-27133598

De laatste tijd zie ik op Facebook alleen nog maar blije mensen op een feestje, op vakantie of gezellig met een drankje op een terras. Nooit eens iemand die zonder schaamte aan zijn Facebookvrienden laat weten: ik moet vanmiddag naar het ziekenhuis om me aan mijn aambeien te laten helpen. Maar ik kan helaas niet met de auto gaan, omdat ik mijn rijbewijs kwijt ben. Nu kan ik natuurlijk wel iemand van mijn familie vragen, maar die willen niks meer met me te maken hebben vanwege die slaande ruzie om de erfenis laatst. Bij mijn vrienden hoef ik ook niet aan te kloppen want die hebben me laten vallen omdat ik altijd van anderen drink en zelf nooit een rondje geef. Bovendien vinden ze het maar niks dat ik van plan ben om me te laten ombouwen tot vrouw. Van mijn ex-vrouw hoef ik ook niks te verwachten omdat ik de alimentatie nooit heb betaald. Daarom maar met de bus naar het ziekenhuis. Gewoon... omdat het kan. Nog een selfie bij de bushalte toevoegen en klaar. Kijk, dat zou Facebook net iets spannender maken toch? Overigens; bovenstaande verhaal is natuurlijk niet autobiografisch. Maar zeg eens eerlijk beste lezer; u dacht dat wel even hè?

Schutters swingend naar het OLS

De schutterijen Sint Hubertus uit Beringe en Sint Leonardus uit Panningen/Egchel fuseerden op 1 maart. Voorzitter Leon Peeters (Beringe) en Roel Geraeds (Panningen/Egchel) blikken met veel vertrouwen vooruit. Met het vizier gericht op het naderende Oud Limburgs Schuttersfeest (OLS).

'Zeven jaar geleden zijn in feite de eerste fusiegesprekken begonnen', blikt voorzitter Leon Peeters van Sint Hubertus terug. 'We zaten destijds krap qua muzikanten. Tijdens een bestuurs sessie stelden we onszelf de vraag: hoe ziet de vereniging er over vijf tot tien jaar uit?' Peeters ging koffiedrinken met voorzitter Louis van Roy van Sint Leonardus Panningen/Egchel. 'Zij hadden nog geen acute problemen. En dus gingen we allebei weer onze eigen weg. Maar toen kwam de coronaperiode er tussendoor. Dat was een enorm lastige tijd. De betrokkenheid liep terug.'

Jubileum

Panningen/Egchel Sint Leonardus keek intussen uit naar een prachtig jubileum, vertelt Roel. 'In 2027 zouden we als Panningen/Egchel honderd jaar bestaan. Dat wilden we dolgraag nog vieren, maar de animo liep ook bij ons terug. Met vier man trokken we de kar. Dat voelde als trekken aan een dood paard'. Met achttien leden, waarvan veertien in uniform, was de spoeling erg dun geworden. De hernieuwde gesprekken kwamen als geroepen. 'De fusie kwam voor ons allebei

precies op het juiste moment', stelt Roel vast. 'We zouden het als schutterij simpelweg niet gered hebben tot 2027'. Na de fusie heeft de schutterij de 'schwung' helemaal hervonden. Tijdens het eerste bondsfeest met achttien schutterijen onder de schietboom presteerde de vereniging direct sterk. Leon: 'Met één misser werden we zesde. De vrouwen werden

Jongens die eigenlijk nog moesten oefenen in de c- of d-klasse gingen mee naar het OLS. Dan is het niet vreemd dat je er op de eerste dag al uit ligt'. Leon: 'Het is belangrijk dat je schiet met een vast team. Schutters moeten elkaar aanvoelen'. De eerste resultaten van de fusieschutterij met circa veertig actieve leden zijn veelbelo-

tweede. En we wonnen in de B- en D-klasse'. Ook in de onderlinge mini-competitie van de bond Juliana gooit de club hoge ogen. 'Acht schutterijen doen daaraan mee. Het zijn drie wedstrijden als voorbereiding op het OLS. We staan bovenaan met nog één wedstrijd te gaan', aldus Leon. Beide schutterijen werden ooit derde tijdens het OLS. Als kleine vereniging kon Panningen/Egchel nooit echt potten breken. Roel: 'We beschikten maar over een paar schutters.

vend, maar Leon tempert de verwachtingen. 'Ik zeg altijd: Je gaat er met niks heen, en je moet niet verwachten dat je met iets terugkomt. Concentreer je op het bolletje dat je naar beneden moet schieten, meer kun je niet doen'. De schwung is niet alleen onder schietboom terug, maar ook in het fraaie clublokaal aan de rand van Beringe, ervaren Roel en Leon. 'Het is gezelliger met meer mensen. Ze blijven langer hangen om te *kalle*. De animo is helemaal terug'.

Achter de gevel van Schoolstraat 19

Wat gebeurt er achter de gevel van Schoolstraat 19? Hay Stroucken nam een kijkje en kwam terug met het volgende verslag.

Het gaat er niet om of de lezer dit pand herkent. Voor veel Kepèlsen is dat vanzelfsprekend. Velen kwamen er ooit: voor een feest, een bruiloft, een bijeenkomst of een koffietafel na een verlies. Het gebouw draagt herinneringen van verschillende generaties en heeft daarmee

Aan de buitenkant is niets te zien. Wel hangen er geregeld jongeren rond. Dat is vaak het moment waarop het speculeren begint. In een dorp waar veel zichtbaar en vertrouwd is, roept juist het onzichtbare al snel vragen op.

Begeleiding

Met dit artikel wil ik daar helderheid in brengen. Op deze plek wonen gewoon mensen, zoals u en ik. De twaalf jongeren die er verblijven, krijgen – afhankelijk van hun situatie - begeleiding.

te behouden, ontstaat er meer rust en ruimte om te herstellen.

Hilzijn richt zich op jeugdigen en volwassenen met psychische problematiek. De zorg wordt geboden in kleinschalige woongroepen, met in Horn en Kepèl ook 24-uurs begeleiding. In Horn bevindt zich de hoofdlocatie, met een ontmoetingsplek.

Daarnaast begeleidt de organisatie ook alleenstaande minderjarige vreemdelingen; jongeren met vaak ingrijpende achtergronden en complexe problematiek. Het doel is om hen te helpen groeien naar zelfstandigheid, zelfvertrouwen en integratie. Dat vraagt tijd, geduld en vooral een veilige omgeving. Het opbouwen van vertrouwen is essentieel.

De bevlogenheid van de medewerkers is voelbaar; hun inzet is onvoorwaardelijk. Ze kijken niet alleen naar problemen, maar vooral naar mogelijkheden. Tegelijkertijd doet het hen pijn hoe snel er wordt geoordeeld, vaak zonder kennis van zaken. Sommigen zetten stappen vooruit en gaan zelfstandiger wonen. Anderen vallen terug. Het blijft mensenwerk, met alles wat daarbij hoort: hoop, teleurstelling en doorzettingsvermogen.

Wat mij vooral bijblijft, is het optimisme en de toewijding. Mocht ik ooit afhankelijk worden van ondersteuning, dan hoop ik dat het door mensen is met dezelfde instelling.

Hay Stroucken

voor sommigen bijna een vanzelfsprekende plek in het dorpsbeeld. Het is alweer enige tijd geleden dat Jan Hendrix dit horecapand runde. Daarna kreeg het verschillende bestemmingen. Omroep P&M huisde er, en een tandartsenpraktijk. Tegenwoordig staat een klein gedeelte te huur. De rest heeft een nieuwe invulling gekregen. Opvallend is dat weinig mensen weten welke.

Net zoals wij geen bord aan de gevel hebben hangen wanneer we zorg nodig hebben, is dat hier ook niet zo.

De medewerkers die ik sprak, vertellen dat zorggroep Hilzijn- sinds acht jaar verantwoordelijk voor de begeleiding - er bewust voor kiest dit niet zichtbaar te maken. Dit werkt stigmatiserend en bewoners krijgen al snel een label opgeplakt. Juist door het gewone

RAAD EEN FLAAI

Ware kenners van Panningen kunnen iedere maand **een vlaai van bakkerij Jacobs (de Heuvelhooker bekker)** winnen. Hallo Kepèl toont een gedeelte van een gebouw of

persoon en u mag raden om welk gebouw of welke persoon het gaat. De oplossing kunt u mailen naar info@hallokepel.nl. Bij meerdere goede inzendingen wordt geloot. Jac Willekens zet de maandelijkse smulpaap in de bakkerij op de foto.

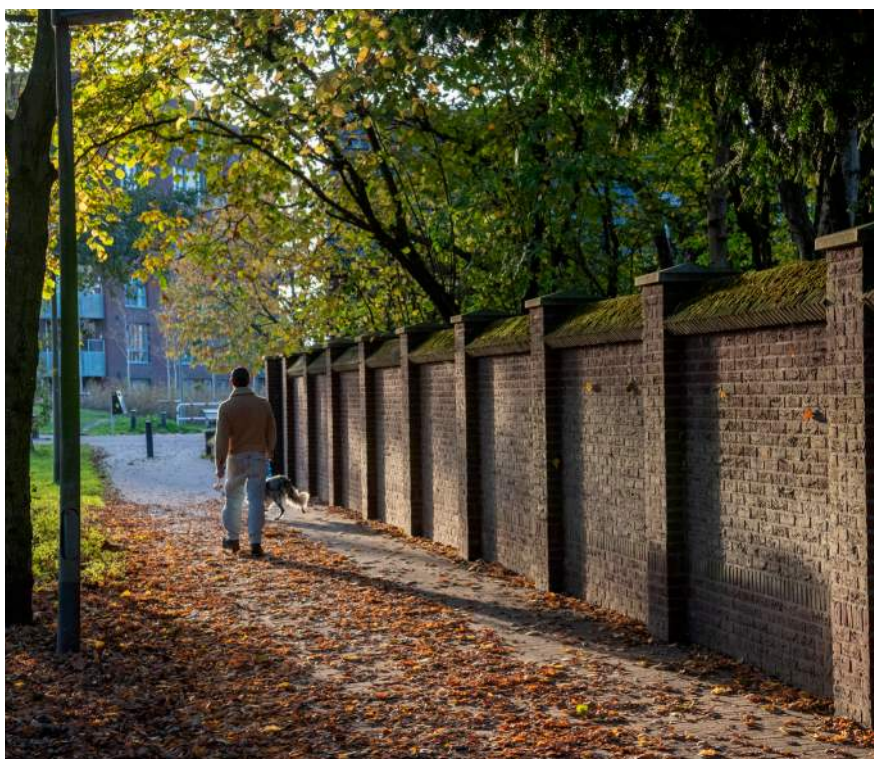

BLIKVANGER

Fotograaf Jac Willekens laat zich graag inspireren door gebouwen, gebeurtenissen en mensen in Panningen. In iedere editie van Hallo Kepèl en op de website

hallokepel.nl toont hij zijn veelzijdige werk. Dit keer liep Jac over het kerkhofpaadje, terwijl licht en schaduw dankzij de zon een spel speelden. De bladeren op de grond verraden dat de foto afgelopen herfst moet zijn gemaakt.

LELLEDEL

BLAH
BLAH

Op het monument van schreive is het loeiheet. As er nag musse gewees ware, zouden ze zomaar uit de dakgeut gelazerd zijn. Maar er zijn has geen musse meer, wel allerlij insekte waar we tien jaar gelede nag nooit van gehoort hadden. Zowals je daar hebt: de prosessierups, de tijgermuch en de hoornaar. Vooral die laatste moet een egte verrekkeling zijn. Ze schijne zellufs hele bijenvolke op te vrete. En die bije kanne we krek niet misse. Voor de bestuiving, weet ge wel? Dus as ge zone hoornaar ziet, maak hem grus kapot. Zijt ge al op verkansie gewees? Zo ja, hopelik hebt ge genote. Zo niet, dan hebt ge groot geleik. Wat moet je met al die toeriste op een hupke en preize die de pan uit reize. Nee, ik ben niet gewees en ik ga ook niet. Ik blijf lekker in Kepel. Heel af en toe trakteer ik me zelluf op een ijske, zo op de voesj. Zoon versnaapering is trouwes ook zoget niet meer te betale. Vroeger kocht je er een bij Rieks van den Boor voor ene stuiver. En soms kwam Piet Dirks door de straat met zijn kerke. Had je een Sibema voor 20 cent met sjoklaat erom en ook nog twee pletskes voor de zijkante. Ach ja, vreugers waas alles anders.

Organiseer je een leuke festiviteit? Mail het naar Hallo Kepèl info@hallokepel.nl en wij plaatsen het op de website www.hallokepel.nl.

Donderdag 25 juni IVN Modderdag

Kinderen spelen in de modder. De organisatie zorgt voor de modder, drinken en wat lekkers. De activiteit is gratis. Aanmelden is niet nodig. Donatiepot voor wie een vrijwillige bijdrage wil geven. *Locatie: Aan de Koeberg 3, van 15.00 tot 17 uur.*

Zaterdag 27 juni Champions Party

Feestavond Humby Bevo HC. Het vlaggenschip, Heren 1, wist het kampioenschap binnen te slepen in de prestigieuze Super Handball League. De Heren B wonnen de beker. Het programma ziet er als volgt uit: 19:00 uur: Feestelijke receptie 20:30 uur: Huldiging Heren B 22:30 uur: Officiële huldiging Heren 1 23:00 uur: Champions Party Om de avond vlekkeloos te laten verlopen, is de club nog op zoek naar enthousiaste vrijwilligers Interesse? Mail naar: k.janssen@bevohc.ml *Locatie: De Heuf*

Woensdag 1 juli Theatershizzle

Wat is nog écht? Die vraag staat centraal tijdens de voorstelling

'Het duurt maar even'. Een eigzinnig en prikkelend stuk dat het publiek aan het denken zet. Theatershizzle bestaat uit Reimke Knapen, Leon Tillemans, Danielle Tillemans en Mira Keizer, vier spelers die elkaar hebben gevonden in hun gezamenlijke passie voor theater dat nét buiten de gebaande paden treedt. *Locatie: DOK6, aanvang 20.15 uur*

Zaterdag 4 juli en 8 augustus Repair Café

Bij het Repair Café kunt u terecht met apparaten die stuk zijn en met textiel voor klein herstelwerk. *Locatie Kerkeböske, tussen 10.00 en 13.00 uur.*

Vrijdag 10 tot en met woensdag 15 juli Kermis in Panningen

Woensdag 22 juli Weekmarkt met Clown Desalles

Met zijn vrolijke uitstraling en leuke babbel trekt Clown Desalles al snel de aandacht van jong en oud. Ook tovert hij moeiteloos op een geestige en originele manier de ene na de andere verrassing tevoorschijn. En maakt hij de prachtigste ballonnendecoraties. *Locatie: Weekmarkt, tussen 11.00 en 15.00 uur*

Overleden

- Truus Jansen-Timmermans (89)** Echtgenote van Bert Jansen †
- An Beumers - Van de Pasch (97)** Echtgenote van Pierre Beumers †
- Sef Coopmans (91)** Echtgenoot van Mien Coopmans - Kesselmanns †
- Hans Kortenhoeven (75)** Echtgenoot van Annelies Kortenhoeven - Van den Beuken
- Zuster Marie-Jose Huijers (97)**
- Twan Bots (62)**
- Math Verhaegh (84)** Echtgenoot van Riet Verhaegh - Van den Berkmortel †
- Piet Madou (87)** Echtgenoot van Toos Pijls
- Mariet Houtappels - Joosten (94)** Echtgenote van Sjeng Houtappels †
- Herm van Melick (76)** Echtgenoot van Annie van Melick - Sijben
- Ann Sillekens - Gommans (82)** Echtgenote van Tien Sillekens †
- Annie Reijnen - Spee (87)** Echtgenote van Thijs Reijnen †

COLOFON

Hallo Kepèl is een uitgave van de werkgroep Hallo Kepèl

Redactie: Peter Bongers, Bart Ebisch, Alwie Reijnen, Hay Stroucken, Jac Willekens

Fotografie: Jac Willekens, derden
Vormgeving: Bart Ebisch
Drukwerk: COMPRI druk en ontwerp

Reacties en tips kunt u mailen naar info@hallokepel.nl

Donaties zijn welkom:
IBAN: NL72 SNSB 0783 3508 80

Hallo Kepèl verschijnt zes keer per jaar. Voor actueel nieuws bezoek onze website www.hallokepel.nl